

navnlig paa Landet, kan faa Brændsel til Vinter, nu beror det paa, om vi kan faa tilstrækkeligt Brændsel ude fra. Derom kan jeg ikke udtale mig paa nærværende Tidspunkt. Saa vidt jeg kan overse Begivenhederne, som de nu former sig for os, er Udsigterne i Øjeblikket snarere ringere, end de var, da vi forleden Dag talte om Sagen, og desværre maa man vistnok sige, at i Stedet for at vente en Bedring i den nærmeste Fremtid er der Grund til at antage, at vi fortsat vil staa overfor meget svære Vanskeligheder. Som Følge deraf er det uomgængelig nødvendigt, at vi træffer Foranstaltninger til, at hvad der kan produceres her i Landet, ogsaa bliver produceret, og det gælder ikke blot Tørv, men det gælder ogsaa om at producere Brunkul i størst mulig Udstrækning. Jeg venter, at der i Løbet af ganske kort Tid fra den højtærede Indenrigsminister vil foreligge Oplysninger og motiveret Indstilling derom, og jeg vil allerede nu sige til den højtærede Minister, at jeg haaber, han da vil vise den størst mulige Forstaaelse af Betydningen af, at vi ogsaa producerer Brunkul i videst muligt Omfang. Produktionen af Brunkul kan nemlig finde Sted ogsaa om Vinteren, og man kan have dem paa Lager. Brunkullene taaler udmærket at ligge ude i fugtigt Vejrr; de bliver ikke daarlige af det. Men det er muligt, at Staten bliver nødsaget til, paa en eller anden Maade, at indtræde i en Risiko, da Producenterne af Brunkul ikke er i Stand til at løbe Risikoen selv. De har ikke den fornødne Kapital, de maa have Sikkerhed for, at det, de producerer, ogsaa bliver afsat, og jeg kan ikke tænke mig, at denne Sikkerhed kan skaffes til Vejre paa anden Maade end ved, at Staten yder den under en eller anden Form. Jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister vil have Forstaaelse deraf og, naar Tiden kommer, være med til at løse dette Spørgsmaal.

Formanden: Jeg har tidligere paatalt, at Medlemmerne rettede Beskyldninger for Statskup mod hverandre her i Salen. Jeg beklager, at det ærede Medlem har gentaget denne Beskyldning, og jeg vil anmode ærede Medlemmer om, at de, navnlig for deres egen Skyld, vil undlade at bruge den Slags Udtalelser overfor andre Medlemmer.

Folketingsmand Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg er enig med Hr. Hauge i, at det er upraktisk at transportere Tørv

pr. Skib. Dels bliver det for dyrt, og dels hjælper det heller ikke Statsbanerne noget, idet, som Hr. Hauge meget rigtigt bemærkede, Tørv først skal føres til Skibet pr. Bane og muligvis senere igen bringes fra Skibet ud til Aftageren pr. Bane. Naar jeg har tilladt mig at bede om Ordet for en kort Bemærkning, er det i Anledning af en Udtalelse af Hr. Hauge om, at jydsk Tørv — der blev ganske vist sagt i størst mulig Udstrækning — skulde bruges alene i Jylland. Jeg vil ikke haabe, at dette skal forstås saaledes, at Fyn ikke maa faa jydsk Tørv. Fyn har nemlig hidtil faaet mange og maa have jydsk Tørv. Jeg vil altsaa gerne her understrege, at jeg haaber ikke, man fra nogen Side vil gaa med til at forhindre, at Fyn faar jydsk Tørv, idet der vel haves fynsk Tørv, men dels har man ikke mange, dels er de vist gennemgaaende af meget daarlig Kvalitet. Jeg vil derfor meget stærkt insistere paa, at Fyn vedblivende maa kunne faa jydsk Tørv.

Formanden: Folketingsmand Westergaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Westergaard: Det ærede Medlem Hr. Olufson udtalte, at Forbrugerne sikkert ikke vilde være glade for mig, medens derimod Producenterne nok kunde være det. Jeg skal ikke opholde mig nærmere ved det, det vil den kommende Vinter vise. Jeg føler mig overbevist om, at mit Standpunkt er rigtigt, saaledes at jeg har gjort, hvad der var muligt, og gjort det bedste, der kunde gøres, netop i Retning af at skaffe Brændselet frem. Saa sagde Hr. Olufson tillige, at denne Tørvefabrikant, som vi var sammen med i Hobroegnen, ikke havde sagt Sandheden til mig, da han meddelte mig, hvorledes Arbejderforholdene var deroppe. Hr. Olufson bekræftede Rigtigheden af min Gengivelse af Fabrikantens Udtalelser, men udtalte Tvivl om, at han havde sagt Sandheden. Det skal jeg saa overlade til det ærede Medlem og vedkommende Tørvefabrikant at afgøre med hinanden.

Der næst vil jeg spørge det ærede Medlem Hr. Hauge, som følte sig noget ilde berørt af, at jeg havde omtalt Strejkerne, om han da synes, det er rigtigt, at Arbejderne, naar der faktisk betales rigeligt for Arbejdet, og der er Mangel paa Brændsel, strejker, saaledes som de har gjort det ved mange Tørvefabrikker, i hvert Tilfælde i Jylland. Man kunde føre dette videre og sige: Vi har jo meget stor Bolignød i vort Land, og desuagtet har der været og er fremdeles Strejke paa Strejke. Er det rigtigt, at Ar-